

Sygn. akt

III AUa 1187/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 lutego 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSO Jolanta Krzywonos
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **13 lutego 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **Z. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w T.**

z dnia **11 lipca 2013 r.** sygn. akt **III U 117/13**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 1187/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t. jedn. Dz. U. 2013, poz. 1440) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych

warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił prawa do emerytury Z. W., ponieważ nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jego zmiany i przyznania dochodzonego świadczenia, podnosząc że w okresach od 7.05.1972 r. do 14.06.1983 r. oraz od 15.06.1982 r. do 29.02.1992 r. pracował jako mechanik samochodowy, wykonując pracę fizyczną i okresy te powinny zostać uznane za pracę w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że stanowisko mechanika samochodowego nie podlega zaliczeniu do okresów zatrudnienia wykonywanego w szczególnych warunkach, według wykazu A, Dz. XIV, poz. 16 rozp. RM z dn. 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze: prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt III U 117/13 Sąd Okręgowy w T.Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że Z. W., ur. (...), był zatrudniony w Fabryce (...)w T.od dnia 7.06.1972 r. do dnia 21.09.1978 r. na stanowisku mechanika samochodu, następnie od 22.09.1978 r. do 14.06.1983 r. w K. W.(...)w T., a od dnia 15.06.1983 r. do 31.12.1991 r. w Wojewódzkim Zakładzie Usług (...)dla Potrzeb (...)w T..

Dalej Sąd ustalił, że w pierwszym okresie zatrudnienia wnioskodawca przez większość czasu pracował w kanale remontowym, zajmując się wymianą i remontem silników, naprawą hamulców. W okresie zatrudnienia w K. W.(...)wnioskodawca naprawiał samochody osobowe, ciężarowe, autobus, praca w kanałach remontowych zajmowała około 3/4 czasu pracy. Natomiast pracując jako mechanik – brygadzysta i starszy majster transportu – warsztatu prace w kanale remontowym wykonywał przez 80% czasu pracy.

Przechodząc do oceny prawnej Sąd Okręgowy stwierdził, że zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawca wykonywał prace w kanale, lecz praca ta nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywane przez wnioskodawcę prace mechanika samochodowego w kanałach remontowych nie obejmowała pełnego wymiaru jego czasu pracy, a praca mechanika poza kanałem nie jest zaliczana do pracy w warunkach szczególnych.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca domagał się jego zmiany i uwzględnienia apelacji oraz zasądzenia od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania, względnie uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelujący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. § 2 pkt. 1 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w zw. z art. 27 i art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, przez uznanie, że wnioskodawca nie spełnił warunków do nabycia prawa do emerytury w warunkach szczególnych, a także naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233 kpc, przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów.

Sąd Apelacyjny w R. zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu, ponieważ zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w T. jest trafny i nie narusza prawa.

Przedmiotem sporu w sprawie była ocena uprawnienia Z. W. do emerytury w obniżonym wieku, a to w związku z zatrudnieniem w szczególnych warunkach, na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2014, poz.1440), a w szczególności spełnienie przez wnioskodawcę warunku posiadania stażu pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca nie otrzymał od zakładów pracy świadectwa pracy w warunkach szczególnych, wobec czego Sąd I instancji przeprowadził

na okoliczność czasokresu i charakteru zatrudnienia wnioskodawcy dowody z zeznań świadków oraz z dokumentacji pracowniczej z okresu zatrudnienia w Fabryce (...) i w Wojewódzkim Zakładzie Usług (...) w T..

Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia faktyczne Sądu I instancji dokonane na podstawie przeprowadzonych dowodów z zeznań świadków, dokumentów pracodawcy wnioskodawcy oraz zeznań samego wnioskodawcy. Szczegółowo przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym zakresie wskazywało na to, że wnioskodawca nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przypomnieć w tym miejscu wypadnie, że zgodnie z § 2 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz.43), zaliczenie okresu pracy do zatrudnienia w szczególnych warunkach jest uzależnione od wykonywania jej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku. Zatem nie jest wystarczające samo ustalenie, że pracownik czynności, o których mowa w załącznikach do powołanego rozporządzenia, wykonywał bez sprecyzowania czasokresu ich wykonywania (por. wyrok SN z dn. 15.12.1997 r., II UKN 417/97, OSNP 1998/21/638).

Zarówno z zeznań świadków, jak i samego wnioskodawcy wynika, że w żadnym ze spornych okresów wnioskodawca nie wykonywał wyłącznie pracy w warunkach szczególnych. We wszystkich trzech okresach wnioskodawca miał w zakresie obowiązków także prace nie wymagające przebywania w kanałach remontowych. W okresie zatrudnienia w Zakładzie Usług (...) dla Potrzeb (...) w T., wnioskodawca pracował zarówno w T., jak i w terenie (A., S., M.), gdzie w ogóle nie było kanałów remontowych.

Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest bowiem spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem, ale stale tj. ciągle, wykonuje prace w szczególnych warunkach, w przypadku wnioskodawcy - prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Z tych względów należało w postępowaniu odwoławczym w zupełności podzielić ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego w T., jak również ich niewadliwą ocenę prawną, że wnioskodawca nie spełnia warunków do dochodzonego świadczenia.

Z podanych wyżej przyczyn brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia apelacji wnioskodawcy, która podlega oddaleniu zgodnie z art. 385 kpc.